

ГЛАС НАРОДА.

ЛИСТ ЗА НАРОДНЕ СТВАРИ, ПРИВРЕДУ, ПОУКУ И ЗАБАВУ.

"Глас народа" излази сваке недеље на табаку. — Цена му је на годину 3 фор., на осам месеци 2 фор., на четири месеца 1 фор. аустр. вреди. — Дописи се шиљу уредништву а претплати и огласи администрацији "Гласа народа" у Нови Сад. — Огласи наплаћују се од ретка оваких слова 5 нов. и 30 новчића за жиг сваки пут.

БРОЈ 31.

У НОВОМЕ САДУ, У НЕДЕЉУ 5. АВГУСТА 1873.

ГОДИНА III.

О ШКОЛАМА.

II.

Да видимо шта је задатак народним или пучким школама?

Народне или пучке школе су они учевни заводи, у којима се подмладак целог народа учи. Пучке се зато зову, јер понајвише прост народа, пук, своју децу у њих шаље, а виши редови народа и код своје кубе децу изучавати дају.

Задатак сваке школе једа учи. Сваки човек ваља да тежи за знањем и науком, јер само тако ће што већма усавршити се и позиву своме што боље одговорити. Када би можно било, добро би било, да сваки човек све науке изучи. Али пошто имаде толико наука, да их човек и кад би сто пута већу душевну снагу имао, не би могао изучити, то се он мора задовољити тиме, да само неке од њих себи присвоји. Један на прилику изучи права, други лекарију, трећи економију и т. д. Сваки није ни тако срећан, да бар једну научну струку изучи, јер већина људи немају толико времена ни новаца да се могу наукама одавати. Но ипак треба сваки и најсиромашнији човек да себи неколико наука набави. Имаде знања, које је сваком, ма чиме се он иначе у животу бавио, нужно, које сваки себи треба да набави. То је оно знање, које је темељ свом осталом знању и науци. То је знање и оном преко нужно, који не мисли даље иби на науке. Сваки човек треба да зна читати и писати, јер ако не зна, не може се маки у животу. Нужно му је даље да зна бар свој матерњи језик. Но да би се разликовао од дивљака, који такође свој језик знаде, треба да он научи лепо правилно говорити, читати и писати, а то само може учинити, ако иде у школу, па ако буде изучио граматику, или науку о језику. Пошто је српски народ члан великог словенског племена, пошто је у нашој српској цркви словенски језик у употребљењу — то се у српским народним школама и црквено словенски језик учи, јер само ако тај дете изучи, кадро ће бити да разуме и црквене књиге да схвати, службу божију и да учествује у црквеном појању...

Све што постоји у свету, све се то налази у некој количини, у неком броју; све то имаде неки изглед, неку форму или облик. Нужно је даље да дете научи науку о бројевима и облицима, која се зове математика. Она их учи оно, што је сваком нужно а то је — рачунати. Без рачуна не може животи ни дивљак а бамо ли питом, изображен човек. Један део математике зове се ћеометрија. Ова учи децу како која ствар изгледа, облике њихне, а уједно их учи мерити дужину, ширину и дубљину сваке ствари.

Човек је члан људства. Он од људства добија живот здравље, ужитак. Он је са хиљаду веза привезан за људе. Зато треба да им је захвалан, да и он њима добра чини, да их поштује и љуби. Наука која учи дете о љубави и близњем зове се наука хришћанска. Она учи дете, да оно другом не чини, што не жели да њему други ради....

Сваки је човек члан свога народа, па као што знаде себе и своју породицу, тако треба да упозна и свој народ и то не само какав је сад, него и какав је од онда био, од кад се зна за њега. За то је нужно да дете изучи историју или повесницу свога народа. У њој ће проучити шта су све Срби као народ досад починили. Сазнаће њихова добра и рђава дела, па ће онда као одрастани човек порадити, да буде у народу све мање рђавих и све више добрих дела, како би и наш народ једаред у напред пошао и процветао...

За свлог човека је нужно да знаде, шта је цело људство досад починило, који су све народи постајали на свету, колико су славних, колико ли срамних дела починили, па да се онда сваки на славна дела угледа, а од срамних да се чува. Све то учи дете у историји или повесницама рода људскога....

Сваки човек познаје своју кубу. Али то није дољно. Он треба да позна и своје село и жупанију и државу у којој живи. Он ваља да сазна, каквих све има држава на свету, да позна целу нашу земљу. Пошто сваки нема новаца да путује по свету, те да сам све види, то нека иде у школу, па ће све то научити у науци, која се зове земљопис или ћео-

графија. Ова наука га учи површини наше земље, како она од природе изгледа, шта све имаде на њој, каквих имаде гора, каквих вода, равница и т. д.

Она учи и каквих имаде народа и држава, у којима ти народи живе. Попшто је земља наша део васелене, попшто осим ње имаде у свету сијасет других телеса и звезда — то је нужно и њих проучити, а то се све може научити из земљониса....

На земљи нашој имаде неколико стотина врста разних минерала, руда, до својих сто хиљада различних животиња, а неколико стотина хиљада различних биљака. Човек то не може све проучити, али може бар оно, што је важније, особито што је у његовом крају. Може проучити на коју корист који минерал, која животиња или биљка служи. За то је нужно да изучи природне науке, јер оне га свему томе уче...

Осим тога нужно је човеку да не зна само како која ствар изгледа, него и да јој и изглед, обим њезин знаде на хартију ставити, да знаде цртати. То га учи наука о цртању....

Даље је још нужна наука о телесном веџбању или ђимнастика, наука о певању и т. д.

То су најужније науке за сваког човека, ма се он којој струци мислио посветити. То треба сваки да знаде. А сваки може то знати, јер је свака од отих наука за сваког разумљива, сваки је може схватити. —

Ове науке нису случајно узете и у народне школе уведене, него је то с намером учињено!

Ове науке, које горе набројасмо, узете су прво и прво зато, што су приступне сваком човеку па и детету, само ако му се иоле разумљиво иоле ваљано предају. Али ове се науке не предају само зато у народној школи, што су сваком приступне, што су разумљиве — него још и зато што оне човека, дарове његове подједнако развијају усавршавају. Човек имаде тело и душу. Душа опет имаде више дарова, способности. Има дар да мисли, да разумљује о свакој ствари, и тај се дар зове разум. Има дар да осећа шта човеку прија, да се у добру радује и у злу сневесели, тугује. Тај дар, та способност човечија зове се осећање.

Али човек има и ту способност у себи, да каже: ја ово нећу да радим. Та способност човечија зове се — воља. Све ове способности људске поменуте науке развијају и усавршавају. Оне човеку не расбиструју само ум, него му дају само оно знање, које му је најужније, оне му облагородавају срце, оне му челиче вољу, да има снаге за оно, чemu га разум учи, на што га срце покреће, и — урадити.

Задатак је дакле народне школе: опште изображење и приправљање за живот. Опште изображење то је оно знање, оно изображење, које сви људи требају, које је опште нужно. Али задатак народне школе је и приправљање за живот, то јест: народна школа треба да људе научи оном знању, које

им је у животу нужно. А шта је људима нужно? Чиме се они обично баве? Један се бави једним, а други другим послом. Један земљеделац, други занатлија, трећи трговац. Народна школа их дакле приправи да су кадри даље те радње, те струке изучити и њима се бавити. Кome је ум разбистрен, који зна читати, писати и рачунати, тај ће зацело бити бољи земљеделац, занатлија или трговац, него ли онај, који је остао глупац, који не зна ни срицати, који не уме ни перо умочити; коме је школа очи отворила, срца облагородила, вољу ојачала, тај ће за цело и као човек, и као члан породице, општине и државе, и као Србин боље права своја вршити; неголи онај, који нема никаква знања, ком је срце сирово, дивљачко, који нема тврде, челичне воље, него се повија за сваким, као оно грана, када је бура њија....

СТУБОВИ ЗДРАВА И ДУГА ЖИВОТА.

1. Буди чист телесно и душевно.

Веде, да је негда живио у Паризу неки лекар, о коме се причало да је пронашао средство да продужи човеку живот. У старо доба (средњи век у историји) мислио је свет да има одиста таква средства шта више да их има и таквих, који могу обамрлом па баш и мртвом човеку да поврате живот. Данас већ нико не верује у такве чуднотворне ћаконије. Еле, у оно доба вероваше свако, да стари париски доктор има таква средства. Књижари су за то без престанка паваљивали на њега да објави свету своје средство, и видећи да се старац устеже, обећавали су му добро платити, знајући, да ће свако живи тражити да сазна, како може најпоузданје остати здрав и продужити себи живот. Старац говораше, да има све то написано, и да ће издати после своје смрти. Наравно су се многи отимали, да придобију тај рукопис после лекареве смрти, и с тога је завежљај, на коме стајаше написана та „тајна“ продата на лicitацији за триста хиљада франака. Кад купац отвори завежљај, он се упрепости видећи мноштво празних листова од хартије, и тек на последњем стајаше написано ово: Једи умерено! пиј воду! Покрећи се! То бејаше старчева тајна, то квинтесценција (чудотворно средство) дугог живота и доброг здравља. Па ипак старац није никог преварио, почем је у неколико речи исказао целу основу дугог живота.

То једа багмединије било, онда кад закони живота не бејаху толико познати као што су сад. Данас ће сваки овима трима стубовима човечија здравља додати четврти буди чист! и знајући како сило утиче душа на тело, а тиче се и душевне (правне) чистоте — јер нечистота нрави исто тако може да оболи тело и да скрати живот, као телесна нечистота.

О чистоти телесној да поменем само, како нас у првој години живота купају посве дневно.

Зашто то бива? За то што је кожа човекова пунा ситних рупица, које се могу запушити калом. А на што су те рупице? Ево на што. Кроз њих удише кожа ваздух и спроводи га у тело, да њиме чисти крв, а кад је у води, она је усисне кроз те рупице и разбистрава крв. За то нисмо никад жедни док смо у води. Еле у малене деце још су одвећ слаба прса, па не могу плућа да удишу онолико ваздуха, колико је потребно за чишћење крви. Томе ваља помоћи: дете се купа сваки дан и одева у лако рубље. Тако се кожа чисти и потстиче, да помаже дисању док не ојачају плућа (бела цигерица.) А да ли се то збуде за оно неколико месеци док се дете купа? Никако! Па за што се не настави то купање и онда, кад дете поодрасти? Ту баш лежи кривица наших родитеља; ту лежи узрок за што је наше тело слабуљаво, за што је наш живот краћи, наго што би по природи, требао да буде. Јер кад је кожа помагалица дисању она је то читава живота, и онда наравно треба је држати чисто за цела живота. Погледајмо поједине људе, па и читаве народе, који перу и купају своје тело, па ћемо видети да је њихово здравље снажније њихов живот дужи.

Чишћење коже обавља се најбоље млаком водом и сапуном, јер кожа је масна па ваља тај масникао да се раствори да би се кожа потпуно очистила. Не велим да је треба чистити сваки дан, ако не живимо у прашини што је лети на улицама и у неким радионицама; али недељно један пут, мора свако чистити своју кожу, ако хоће да остане здрав. Овај посао треба обавити у вече, кад подлизмо спавати, да може за тим кожа у топлоти да се испараја.

Друго је што, прати или умивати кожу. То се обавља сваки дан хладном водом, јер тиме хоћемо да дамо кожи потребну свежину, и да је расхладимо и научимо ни хладноћу, да неби лако назебла у хладном ваздуху. Умивати тела ваља из јутра кад устанемо из постельje, али при том ваља пазити, да се тело најпре разхлади у ваздуху, јер нагли прелаз из топлога у хладној скоди здрављу. Особито ваља често прати ноге хладном водом, да се науче на хладноћу јер назеби најчешће долазе с ногу.

Није ми од потребе да ређам, какве големе користи за здравље долазе од чишћења и умивања коже: нека свако проба, па ће се за мало сам уверити. Нарочито треба да се тога придржавају они, који имају слаба прса.

Опет је са свим што друго, купати се у води, јер као што рекох, онда улави један део воде кроз кожу у крв. Без штете за своје здравље, може се само човек купати у млакој води; топлу и хладну воду за купање не треба нико да употреби, а да се најпре не пропита код лекара. Али на жалост, то све чинимо тек онда кад смо се оштетили у парној илици или у хладној реци. Илице су за људе не потпуна здра-

вља; не велим за то за болесне, јер између не потпуног здравља и болести велики је корак.

Колико је телесна нечистота скодљива здрављу, још више му скоди душевна. Ту долазе разне страсти и поглавито грижа савести. Свако зна из искуства да нам се стомах поквари, кад се разједимо, и кад би се и за таквог једа одмах најели, могли би повратити сву храну. Тако утичу мање више и друге страсти на тело, и кад оне зачну подгризати здравље, онда да како, неће нам помоћи телесна чистота. Човек коме је стало да се одржи здрав и да продужи свој живот, мора избегавати сваку страст; ја велим: мора, за то, што може јер му је слободна воља у власти. Баш за то, што човек може да хоће лако је сваком чувати се од страсти и дневне узрјаности. Истина је, да је најбоље из детињства већати се у томе, али наше домаће васпитање, жали боже, није према томе удешено: добро је, ако се још не подхрањују страсти у детињству.

Најљуба је туја за здравље грижа савести; она долази из уверења, да смо учинили какво дело, које скоди нашем сачовеку, или друштвеном реду. Ми видимо такве нечисте духове у затворима и болницама како се бледи и измучени преврђу по сву драгу ноћ а не могу ока да склоне. Можели такав човек остати здрав; можели живитидуго? За цело не, јер тој болетици нема лека. Њу може човек отклонити, али никад је не може излечити. Њезино је предупредно срећство по све прости: не чини другоме што не би желео да ти други учини! Добро би било да ова изрека што је се учила на памет у школи, буде нам основа васпитању наше деце, те нам неће лако душевно нечистота потирати здравље.

Др. М. Ј.

ИЗ НАРОДОПИСА.

Чиме се који народ бави.

(Наставак.)

Скупљање плодова по себи је већ нека забава, нека радња. Говече што пасе, кит, што отвори чељусти, па хиљаде рибица у њих похватати, лисица, бурјак и лав, што тумарају кроз пустињу зарад грабежи, ласта, која у лету ждере, све те животиње раде обављају неку радњу, ако та радња и јесте тек слаби почетак праве радње ако она и јесте више уживавање него ли радња.

Најлепши су пример челе. Оне скупљају мед, покусају га, насиле се, а у стомагу се делови разлуче. Један део потроши се за одржавање живота пчелина, а остало им изађе на зној и од тога се начине љуске около тела. Из тих љусака праве оне белице, у којима живе, легу се и мед носе.

Кад сироти људи своју децу у шуму пошљу, да јагоде беру, или богаташи своју у башту да треша-

ва или шљива наберу, то је уживање али и већ нека радња. Тако исто кад лав улови жираву, па када јој кости подоми, када кожу савладаног слона раздере, то је већ поред уживања и нека радња.

Но сва та радња више је уживање него ли право занимање, прави рад. Тако кад Адам и Ева из раја изиђоше, поче људски род правом радњом бавити се. И последњи рај на земљи, острво Тахити престало је бити рајем, откако Французи њиме овладаеху. Нестаде рајске тишине и уживања, јер бујна природа тахибанска не задовољава сада ни победоце ни побеђене. И урођеници научише се новим потребама.

Радна снага развија се код разних народа разно. Она зависи од спољних утицаја и местних прилика: од поднебља, земљишта, биљака, животиња, подземног блага, времена, гора, извора, река; све ово или потпомаже или спречује развитак становника, тако да после хиљаду година неки народи остадоше још неизображенi, а неки се на високи ступањ развите понеше.

У топлом појасу у унутарњој Африци живе црњачка племена тако просто, онако исто, као што су њихови праједови живели. Шуме са својим војем онаким, какво је од природе, дају црњачкој породици место за насељавање. Они ништа не доносе јер свашта налазе што год требају а потребе су им врло малене. Кецеља од лишћа или перја то је цело одело кладовина дрвета кроз дugo време у години служи као кућа, земља као постеља, а рука као јастук. Они леже и одмарaju се много, јер сунчана жега омлита ви им удове и пошто требају мало хране, да под својим топлим небом нужну телесну топлоту произведу и по што се мало крећу те им не треба много јела, да потрошenu снагу надокнаде, — то се не морају много бринути око насушног хлеба, јер им издашна рука изобиља тога пружа. Они се не брину много више, шта ће јести, од тица или од миша који скучија хране за неделу дана, или од кртине и пчела, које чине много припрема за дугу зиму. Тамо нема ни зиме, у место ње пада у дванадесет месеци, која отера људе у исбину или подгушће лишће; а жедно лишће силоносе накваси, те ни на ново прене и нових плодова донесе.

Дател-палма или урма у великом океану тако има обилат плод, е је неколико дрвета довољно, да породицу кроз целогодину зарани. Она има када, потпуно израсте, а то је од 30—100 године, до петнаест и до двадесет гроздова, који су шест стопа дуги. Такав грозд има до осамдесет петељака и на свакој петељци до тридесет урама. Ма да много у цвету опадне то ипак буде један грозд петнаест до двадесет фуната тежак.

Зејтин-палма на златном приморју даје прнцу, скоро свашта, што год му треба. Петељке од лишћа дају грађу за колебу, од конача ниже петељака праве се узице и друге свезе, лишће служи као храна

за овце и козе, од соја прави се вино, и то тако много, да се од дрвета које има шест до осам год. кроз пет недеља сваки дан по једна литра може добити. Из њених орају добија се најпосле — зејтин.

Упоредимо сада породицу из умереног појаса јевропског са црнцима у Африци. Ветар и киша у лето, бура и снег у зиму натера их, да праве кров кроз који не може вода пробити и кућу са топлим собама, са шталом, амбаром и подрумом за главу треба на киши шешир, на бури капа, за ноге у блату и снегу ципеле и чизме, за тело при радњи и на пут разне хаљине. Храном мора се човек грејати и мишце које се у радњи троше, надокнађивати и крепити; он потребује плодова и меса, и мора обрађивати њиву и тимарити марву. Он потребује у другим зимњим ноћима светlostи и мора да сади маслине и да гоји марву, а да то све добије треба му стотину оруђа, зарад којих се опет мора много трудити.

Човек је од природе без обране. Понито дивље животиње на њега наваљују, то мора да прави себи оружје, којим се брани. Он савија грану, те грану, те прави од ње лук; од жиле прави тетиву још мора да прави стреле, да их у отров умаче и да стоји на стражи. Он се упушта у борбу са дивљим звером. Ово га примора да буде лукав, љутит, крвождер дивљак, и да се и у борби с људма истим оружјем, истим начином бори. Сусед тлачи суседа у крвавом рату и као убијену дивлач тако ѡдје савладаног непријатеља, као тигар пије он крв његову. Снага му се не развија за корисну радњу него за обрану, нов рат и разоравање.

Средња Африка имаде становника од кади Азија а раније него ли средња Јевропа, а облик њених земаља при свем том није се променио. Реке, језера, баре, брда поља и шуме исте су онаке какве беху пре хиљадама година. Ни један од оних силних народа нема историје. Ни један не може ни имати јер историја је успомена на дела, споменике и створове радене руке, уметничка духа. А тога свега нема код оних народа. Оним народима не може се друкчије говорити него о животињама: они се роде, расту и умру или о биљкама на хиљаде оне расту да се појесе или да увену.

Како да ове гомиле народа, које овде описасмо именујемо?

(Наставиће се.)

СА БЕЧКЕ СВЕТСКЕ ИЗЛОЖБЕ.

(Четврто писмо.)

У цењеном листу „Глас Народа“, до селе нечитах још о школама које су овде представљене, и то као основне, — мада би се о истима вазда писати могло — но нехатост, оно старо зло српско узрок је томе — или који до селе изложбу похађаше држаху испод својег достојанства о тим ситницама говорити?! — С тога ја ево латих се пера да вам штовани г. уред-

ниче неколико речи о школи као главној чињеници напредка и благостања коју напишем, — па ако за вредно нађете, а ви их у ваш цељени лист ставите,* јер ја дођох у Беч ли школе да промотрим — с тим пак мојој општини (молској) која је до сад једина показала да за бОљком и напредком тежи — те је нами 4-ци по 75. ф. а. вр. као припомоћ одредила — и због чега смо и ми обвезани нашој узорној општини рачуна дати, које ево ја сада јавно и чиним; па почех сам за овај први дан посматрао само школу северо-америчанку, наиме намештаје исте и учевна средста, то ћу дакле о истим и говорити — и ако ово моје писмо има и ма и најмањег задобије, то ћу онда слободан бити и о другим коју прозборити.

А сада прелазим на опис америчке школе. Ова школа лежи у III. одељку, и чим се ступи у предвор и ходник исте, види се особити ред, јер пред ходником стоји за чишћење обуће од блата гвожђе и четке за отирање исте, које се у целој Бачкој и Банату ни у 10 школа наћи неможе, — а познато је да чистота највише доприноси здрављу — (а „здрава душа може бити само у здравом телу“) — одавде десно улази се у школску дворану која је вазда пространа, светла и ветрила на прозори има, кроз која прима свеж ваздух а испушта покварени — на прозори има засторе за подизање и спуштање по потреби, а сад долазе скамеје за децу; ове су свака за себе т. ј. за свако поједино дете начињене; предњи горњи део или плоча истих на којој књиге, кад се чита, стоје при улазку детета дигне се лагано јер на шаркама стоји, а кад дете седне оно је спусти; на истој је с десне стране у бошку (углу) мастионица са поклонцем да неби кад се непиши прах унутра улазио и тим мастило с гушњавао, у другом пак углу више среди идући издубљено је место где се перо и оловка меће да неби књиге прљало а под плочом је фијока за остављање књиге. За отим после долазе школске штице, земљовиди и слике животиња и биља по роду (срдству) и то бојом урађене; за последње има учитељ слике прости потези изprtane а за оне машину у коју сваке поједине име метне, а ово се са дашчицама погрије док деца сама име животиње непогоде, па онда им сам учитељ спусти дашчицу за један степен и децу тим увери да је одиста име животиње као што је казано. — Рачунаљка је на форму „Руске“ машине само је на две стране свуда по сто буглица на њој — после има још и једна табла од дебеле артије а на овој су разне боје израђене, да дете зна разликовати шта је бело, шта ли црно — друга табла за писање, та је од тако назване америчанске коже по којој се као лепо писати, тако и цртати може — јер цртање је по сви разреди обvezni предмет, и то не као код нас само просто потези него

и даље као од прилике до III. рејалне школе — за цртање пак постоје прегледалице и то у 1. разреду на оплати од таблице с једне су стране сами потези исправни кош као и код нас што се предаје с друге стране гласови — а на противној страни су горе у углу недељни дани, у другом углу месеци, имена, — између тог на среди су бројеви од 1—10, — а уз ребар су геометрични потези као полуколо — коло-прав, оштар и туп угао — за тим четвороугао (твадрат) после ове прве таблице долазе још друге таке исте само са различним фигурама — и по тим табличама све се дотле рисати учи, док дете руку добро неизвежба, па тек затим прелази се и црта по папиру. — Овдјеко сам за први дан видео. — А. А.

ШКОЛСКЕ НАРЕДБЕ.

О ШКОЛСКОЈ АРХИВИ.

За уредно вођење школске архиве наређује се следујуће:

Свака школа да има: школски дневник, главни школски записник, записницу од свршена школска рада, исказ о стању школе, школски инвентар, преписе од основних писама, школски законик, школску читуљу и споменицу, и школску хронику. Школе са више учитеља да имају још и записник од учитељских конференција; а девојачке школе да имају и записнике од ручних радова женских и од штедионица.

Школски дневник, у који се уводе дневне белешке о положају школе и о успеху у наукама, има бити изрубрицират као у примедби 1. а тако да на сваку страну од табака стану белешке бар од 4 ученика.

Примедба I. Рубрике школског дневника ово су: 1. Текући број. 2. Име и презиме и разред ученика, дан и година рођења име оца и занимање, и број од кубе. 3. Исказ о положају школе, са подрубрикама: а) месеци са једанаест линија по преко, и то 10. школских месеци, и најдоња за сумат. б. Дани, са 31 линијом уздуж доле, за 31. дан од месеца. Глава од дана означена је бројевима в. 4 рубрике за означење: колико је свега пута у школи аа, био. бб, није био вв, то извнинио. гг, иже извнинио.

То да дође на прву страну од расширена табака, а на другу страну ове рубрике: 1. исказ о успеху у знањима са 11 линија по преко, за увођење бележака, и са 27 рубрика уздуж са овим надписом: из науке хришћанске, читања срп. писања срп. језикословља срп. читања и разумевања црквене слов. читања и писања хрват. читања и писања маџар. и немач. рачуна геометрије и цртња геометр. природописа, физике науке о чувању здравља, земљописа повеснице, права и дужности грађана красномописа, цртња појања и певања гимнастике, војарства свиларства, вртарства са виноградством, пољоделства, чларства, ручних радова женских и домодоства. 25. рубрика за исказе у погледу детиња, а здравља б. бистроће, в. пажње г. приљежности д. владања 3. Примедбе.

Главни школски записник, у који се на крају сваке године упишу изводи из дневника, има бити изрубрицират као у примедби под 2. тако да

* Драге воље: изволте продолжити.

на сваку страну од табака стану белешке бар од 5 или 6 ученика.

Примедба 2. Рубрике главног школског записника ово су 1. Име од места 2. име од школе, 3. текући број, 4. име и презиме од ученика место дан и година рођења, име оца и замјеша и кубни број, 5. искази о положају школе, са свим подрубрикама а. дан и година кад је аа, уписан за школу бб, исписан из школе; 6. године од школе са две уздужне подрубрике аа, са означањем озго дневне озго повторне бб, са 10 попреко линија означених бројевима 1, 2, 3, 4, 5, 6 за године од дневне и 1, 2, 3 за године од повторне школе и оздо сумар в. 4 рубрике за означање озго свега пута у школи аа, био бб, није био вв, то изванио гг, није изванио. г. Искази о успеху у звљњима, са исто оно 27 рубрика уздуж као у дневнику и са истим сним патписима асамо са 10 линија у преко за означање сумара о успеху по годинама од дневне и повторне школе, и оздо сумара од свега д. 5. рубрика за исказе о стању здравља, бистроће, лажње приљежности и владања детиња, као у дневнику са 10 упреко линија, као и за исказе под д. пајпосле пописа рубрика за примедбеса оних 10 линија упреко, за упис примета по школским годинама. Све ове рубрике да се поделе на обе стране од табака.

По што је нужно, да се ови табаци печатају то ће требати да су и једне величине те за то да се узме висина за дневник бар 16" а по ширине 10" осим унапоколо празна места; а за главни записник да су табаци већи.

Записница од свршена школска рада (концепт) у њу се уписују само наслови од свега, шта се и кад из сваке науке у сваком разреду сврши. Записница ова води се тако, да сваки разред има за сваки прописани школски предмет свој засебни лист.

Уз ову записницу да има свагда зготвљена бланкета за увођење бележака при испиту, које ће уводити или епархијски школски надзорници, или од школског одбора одређени председник, ако неби било местнога школског управитеља.

ТРГОВИНА И ОБРТНОСТ.

Трст. 28 јула (Извештај Петра Узелца) Са свих страна, и из свих крајева получени извештаји о успеху жетве и каквоће овогодишње, пшенице, као да ће у неколико, и житијије радњи неки бољи правац дати. Ова година може се скоро прошлој уподобити, само је у томе разлика, што ће Мађарска и Банат, као што званични извештаји наговешћују, 2—3 милиона вагана пшенице, у иноземство за извоз имати, и своје требовање покрити, што се ипак с неким трговачким инвертарима никако неслаже, — јер се мисли, будући је раз у свој мађарској врло непробитачну жетву и слабу каквоћу робе показала, да Мађарска и Банат, и ове године на иноземним житним трговијама, заступљена бити неће, и да ће једва домаће требовање подкрпiti моћи. У иноземству може само у брашику, од домаће пшенице заступљена бити. Ни у Русији неиспада жетва свуда пробитично, као што се то очекивало. У Херсонском округу, и свуда на брегу азовског мора, исто окружу одеском до Тираспола, Балте, Раздјелице, и јужном крају Безаробије, испада жетва врло неизбитично, а то поводом у прошлом, и овом месецу нагло наступајуће врућине и сунце. У осталим пределима Русије, жетва је успешна, само каквоћа робе, није као што би требало, јер је врућина и суша допринела, те се зрио, као што треба развити неможе, већ иршаво оста, тако да продаоци 112 фунти за овај меров неће да гарантирају. Русија има ће ипак ове године 50—60 милијуна мерова жита за извоз, и сва се го-

дина ипак као плодна назвати мож. У Румунији хвале се с добром жетвом, само се на каквоћу робе шаље, јер је суша као и у Русији развијање жита препречила, а говоре, даје у Румунији и хрђа на житу, пакости допринела. У Румунији и Анатолији, беше жетва слаба, а у Бугарској особито у Добруши, хвале се да је добра. У Калифорнији била је година врло плодна, и јављају, да ће 40—50 милијуна мерова за прекоморски извоз за Јеврону на тргу робе бити. Оскудице у житу дакле нема. Промет прошле седмице на овогодишњем тргу изнаша око 15000 мерова што је попајише за овдашње силине, а нешто за унутрашњост купљено; цене остале су исте, као и прошле седмице, и тако се држе и данас, само што за тешку и здраву руску робу који повчић више траже, гласа се, да је један терет 10,000 мерова одеске 114 фунти по 9. фор. 60. нов. на три месеца времена на спекулацију купљено. —

Промет у кукурузу беше живљи, продато је свега око 23,000 мерова за овдашње требовање, а нешто за примогје по водом гласова, да ће владајућа суша кукурузу напакодити, јер из неки крајева јављају, да је суша, и врућина, тога ради и уврте приметљиво крепише, а за терминске послове знатно па више појоше, јер неки волју показиваше, за октобар и новембар 30—40 нов. више платити, него што су цене данас 4000 мер. облигирano је за октобар 4.70. горни послови учињени су 4. 40—45 за 116 фунти подунавске робе.

Цене држе се данас подунавско т. ј. галацка реба 4.40, 45 Ибаријска 4. фор, 40—50 за 116 фунти.

Стоварината у пшеници поправила су се, јер усамљени тетри из руских пристана стижу. Лада „Милонг Обилић“ стиже овог часа у овд. пристан и донесе из таганрока 10,000 мерова пшенице. У Одеси товаре четири терета за овамо, а у Маријапољу товари се руска лада „Ковачевић“ с 11,000 пшенице за овамо. Кукуруза има доста на тргу, ради врућине изостају довоzi, јер је роба па дугом путу опасности извршена, и само се с паробродима преноси, што ради скупљег подвеза и на це не дејствује.

Један терет безарабске ражи стигао је и ома непознатом ценом прдан.

МОДЛИСТАК.

Д и м *)

Лулу пије Селим-паша,

Љуби Ђилибар,

Уза њ љуби кауркињу

Свако по типар.

Задимио Селим-паша

Нештедимице,

На прозору дим се вије

Чак до гредице.

Дим на стаклу тамно пише,

Чудновати шар,

Мрке брке, мор-доламе,

Дуги џевердар.

„Погле, пашо, што се дело

„На врх горама? —

„Мрки брци, мрко чело

„Мрка долама!“

*) Из књиге: Песме Лазе Костића. Набавити се може у сри. вар. задр. штампарији.

„Ваљда, чедо, помркјује
„Какав стари брест!“
Ал у цури све силније
Зла се буди свест.

И опет се задимио
Жути ћилибар,
И опет се поновио
Чудновати шар.

„Зар невидиш облик прни?
„Зло је по нама!
„Мрко чело, мрки брци,
„Мрка долама.“

Селим наша мирно пије
Жути ћилибар —
Све се гушће стаклом вије
Чудновати шар.

„Леле јени, жалосници,
„Сад је баш одја'о!“
Тек што рече, на ложници
Шкрину врата — јао! —

Шкрину врата на дворани
Шумом, шкрипетом,
Међ довраци јунац стоји
С пушком запетом.

Тетик лула, чибук прни
Цев је голема,
Мрко чело, мрки брци,
Мрка долама.

Задимио чибук страшни,
Непштедимице,
На прозору дим се вије
Чак до гредице.

Буновно се дим за димом,
Вије као и пре,
На прозору слике шара,
Од којих се мре.

Л. Костић.

РАЗНО.

— Природно чудо. Око Сенте у житама ухватили су неки дан зеца, који има две главе, два врата, четири увјета, четири оча и две ноге. Врат се код илјике разделио у двоје, те је свака пола за себе израстла. Кад су га распарали видеше даје срце тог чудноватог зеца веће него што обично зенице срце бива; бела цигерица и прна са свим су у реду развиле се. Ту занимљиву животињу испуниће, па ће је ставити у сенџачки музеј.

— Неки пештански новинар израчунао је колико мора вареж Пешта или њезини становници да плате кирију од Илијана дана до свих светих (новембра) дакле за три месеца. Ево колико: пугарња вароши плаћа годишња кирије 4,896,894 ф.

предграђе Леополдово 5,316,889 фор. предграђе Терезијанско 4,424,332 фор., предграђе Фрањино 1,192,966 ф., предграђе Јосифово 1,894,564 фор., са околином свега дакле укупно 17,725,745 фор., годишње по томе долази на три месеца 4,431,436 фор. То је новац кога је данас при новчаној оскудици тешко набавити а и обртност мора пнатити, кад јој се толики новац одузме.

— Са више страна јављају да багренци ове године већ по други пут цветају. И у нашој околини опазисмо то исто. Ни најстарији људи се несебају да је тога још кад било.

— У Загребу је нађен отрагач краља угарског светога Владислава, за који се већ више столећа држало да је изгубљен. У орману где је нађен, стоји јасно и читко латински написано да је то отрагач баш св. Владислава.

— Дете бодрог духа. У Темишвару се десило да је неки дечак од 10 година седео сам у одји и своју лекцију учио. Пред њим је на столу горела лампа са петролеумом. На један мах падне лампа и горући петролеум разсусе по целом столу. Дечак уместо да почне јаукати оде орзо уједан бошак одје, узеде пљувоницу, те са прним песком посуси по пламену. Пламен се угаси и само је чаршав и сто нешто онажен.

— Грозан случај десио се пре неке недеље у Америци. Славила се успомена дана, ког су се Американске државе сјединиле. Том приликом беше свакојаких позорја и неки професор хтеде да и сам принесе к свечаности тога дана. Хтео је пред силним светом да се уздигне на ваздушиој лопти. Донесене „лутбалон“ почеле га пунити топлом паром. Кад је напуњен смијони професор седе без бриге у кошар што беше привезан за ваздушну лопту са неколико ужета, даде знак — и са највећом брзином подиже се уз бурни ускулк множине света. Уздигао се већ тако високо да му лопта изгледаше као малено бураче кад се на једанпут лопта — изврну, и одлети горе у неноглед. Сиромах професор поче у кошару падат из тако ужасне висине, као зналац помоћао би се тиме да изнад главе дигне кошар, ваздух би подишао под кошар и он би се без повреде спустио. То му испаде за руком и већ се приближио земљи на 100 хвати висине, када му руке изнемогле, он упусти кошар па се сав згрчи те као сињи камен грунс о земљу. Кукавни научњаче! Ниједна кост не оста цела, лежао је сав у крви и изломљен.

Узрок зашто је лопта одлетела, тај је, што није била оплетеана свуд унаоколо ужетом, него тек на два три места, па се тако измаче. Лопта је доцније пала. Скупљени свет ирпао се кад је кукавки смелац пао, но за кратко време хладнокрвни Американци наставише и свршише своју славу.

ШТА БИВА ПО СВЕТУ.

— Био се пронео глас, да је кнез Никола црногорски нападнут и у лице јако ранен; сад се са свих страна јавља да је тај глас тек пук измисљотина.

— Угарска је на бечкој изложби добила почасну диплому на своја изложена учевна сретства.

— Новине јављају да се јапански цар спрема да походи Европу и да том приликом посети Беч и изложбу; а за персијског шаха веле, да је од римијане добио позив да сврне мало и у Рим. Не зна се, хоће ли шах поћи онамо.

— Бечко ратно министарство издаће нову наредбу за авансирање официра и о томе како се има вршити војничка служба. Надају се да ће та наредба бити бола од досадање те да неће и толики одлазити из војничке службе.

— На карловачкој срп. гимназији одржан је ових дана први испит зрелости са седам ученика и ко што веле са лепим успехом. Сретно било и у будуће!

— Новосадска варошка реална школа повисиће се па да буде потпуна; с тога ће идућа пак. година почети и са четвртим разредом и сваке године отвараће се по један више док се непопуни до шест разреда.

— Из Босне јављају да владика Дионисије, познати босански гркошићи гони општине да за њега стапарину и глобарину плаћају, позивајући у помоћ турске судове. Општине се опирају и дај Боже да се једном спасу од беснила таковог божјег слуге!

— За кнеза Милана јављају београдске новине, да се 12. августа креће на пут за бечку изложбу.

— Чувени француски народњак и агитатор Ропфор, био је као члан париске комуне осуђен и као такав чамио је у затвору досада у Француској и ма да му је већало поћи преко мора у изгнанство, лекари су за владе Тјерове рекли да не може издржати путне тегобе; од када пак Мак-Махон дође на владу, почеше га спремати за изгнанство и чудо! исти лекари рекоше да Ропфор сада може издржати путне незгоде ма да је јако болешљив и ма да се сигурно зна да ће он на томе путу у далеку Ноку — Каледонију подлећи. Скоро све новине веле да је поступање са тим човеком од стране паришке владе — нечовечно.

— На бечкој светској изложби све се вишке краде. Ономад ухватите неког трговачког спомоћника кад је баш хтео да однесе стакла за увеличавање (микроскопе.)

— Турска и Аустро-угарска отпочеши преговоре, како да се скончају жељезнице тих обеју земаља. Преговори се воде у Славонији, у месту Шампу.

— Овај час стиже нам вест, да је прота Алекс. Бастић у Срп. Бечеју преминуо после тешка ако и не дуга боловања. Прота Бастић био је редак српски свештеник, српски Бечеј ће дуго и лепо да прича о њему, јер је био тако уважен са свога поштења и ревности како и са научности своје, како ни један до тада. Лака му земља прна.

КЊИЖЕВНОСТ.

НАЈНОВИЈЕ

ШКОЛСКЕ УРЕДБЕ,

које су издане од висок. школ. савета за све срп. нар. школе, — могу се добити и наручити комад по 15 нов. а на више са уобичајеним рабатом, у

Срп. нар. задруж. штампарији
у Новом Саду.

О ГЛАС.

Идућом школском годином т. ј. 1. октобрем 1873.
године на

ЧЕШКО-СЛОВЕНСКОЈ

ТРГОВАЧКОЈ АКАДЕМИЈИ

почиње друга година, чиме завод овај достиже потпуност своју!

Цел је овог завода, да младићима, који се кани одати трговини, распирајући обим знања из других школа и прилагођујући га своме позиву, прибављајући основних наука теоретичких и практичких у трговини и свима њезиним ограничима тако, да би изашавши из академије одмах били способни за службу ма у ком трговачком заводу.

Академија се састоји из две године, а подучава се у овим предметима: у рачуноводству — трговачкој рачуници — науци о роби — механич-

кој технологији — хемији и хемијској технологији — господарству народном са особитим обзиром на теорију трговине и светског промета — науци о законодавству, трговачком, у законима меничним, трговачким и царинарским, у привилегијама и монополу — у статистици трговачкој — земљопису трговачком, повесници трговачкој и културној — крајнотопису и технопису — и на послетку језицима т. ј. мимо чешког и немачког (и то у оба исто тако темељито и брижљиво, да би српшени академичар био једнако способан за чешке и немачке заводе) још и у руском, француском, инглеском, талијанском, а покаже ли се довољан број слушалаца, и у осталим језицима словенским.

За слушаоце, који немају довољне приправе, да би могли примљени бити у прву годину академије, уређена је приправна школа, у којој ће се подучавати у чешкој и немачкој језику, рачуници, земљопису, повесници, веронауци, природним наукама краснопису и у цртању.

До прве године академије примају се за редовне слушаоце они, који су српшили нижу реалку или нижу ђимназију, а редовно издрже припремни испит, као и такви, који истине не одговарају горњим условима, али на препремном испиту покажу, да су иначе прибавили потребне науке; који пак немају према реченоме приправног образовања, морaju се, да би примљени били у приправну школу, подврђи припремном испиту.

При припремном испиту за прву годину академије испитиваће се из чешког језика, из рачунице и земљописа према изискивању ниже реалке или ниже ђимназије; при припремном испиту за приправну школу полагаће се из чешког језика и рачунице према изискивању 2-ог разреда ниже реалке или ниже ђимназије.

Тако исто примаће се за поједине предмете на академији нередовни слушаоци.

Школарине плаћа се годишње 120 ф. а. вред. у приправној пак школи 100 фор., што се исплаћује у полуодишијним терминима при почетку школског течaja.

Нередовни слушаоци плаћају за 1 саехат преко недеље 7 ф. а. вред. годишње.

Прирез на школске потребе утврђен је за нове слушаоце са 5 ф. а. вр.

Уписивање почиње 26-им септембром а трајаће до краја тог месеца. Приглашења нека се дају за речено време до подне међу 8—12 сах. и по подне од 2—4 сах. у писарници академије, која се налази у броју 4 (новом) на мањем староварашком тргу (кућа баш на бошку Линхардског трга), где се такође на сва питања дају потребни одговори и разјашњења, па према захтевању препоручују се и уредне породице, код којих би академици вељано удомљени били.

Припремни испити држаће се 30 сент. и у данима, који за тим долазе.

У Прагу дне 1. августа 1873.

У име управног одбора за подизање и издржавање чешко-словенске трговачке академије:

Алојс Олива,

председник.

Манојло Тоннер,

1—4
управилац академије.